

GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DEU DE CABRERA

que es canten a la seva ermita del Cabrerès

Flor gentil, esbadellada
al bes de la primavera:
*siau la nostra advocada,
Mare de Déu de Cabrera.*

Una altíssima muntanya
és el dot que us donà Déu;
teniu roques per peanya
i cingleres per repeu.
Sou la llum del Cel posada
a mitjan de la dreuera:

Dels Cabrerès l'ascendència
un castell bastia aci;
ja us demana amb reverència
si el voldríeu presidí.
Quan l'host mora us ha albirada,
aquests llocs deixa lleugera:

Vostre sant casal s'albira
des de tot el Cabrerès,
bell país on s'hi respira
el bon aire de pagès.
De la fe d'esta encontrada
heu estat la tresorera:

Us pendrien per patrona
les parròquies del voltant;
mes de totes sóu corona
des d'aquestos cims estant.
Dins les llars teniu estada,
dins els cors se us hi venera:

Amb sacudiments pagava
la comarca sos pecats,
l'aspra serra trontollava

amb bosquíries i poblats;
vostra casa s'ha enrunada,
mes el vostre amor prospera:

Altre temple ja us basteixen,
Mare, els fills del vostre cor,
altre altar ja us erigeixen
més gentil que l'anterior.
Dolçament enamorada
vostra Imatge ens hi espera:

Quan pateix eixut la terra,
Vós la pluja ens regaleu,
dels açots de pesta i guerra,
bondadosa ens deslliureu;
mai en va us hem reclamada,
de tots mals gran remeiera:

Els veïns ara no acuden
anyalment en processó,
pro us invoquen i saluden
amb ferventa devoció.
Pujarem en estolada,
si la malvestat impera:

Cada flor d'estes bosquíries
ens recorda vostre ull blau;
els ocells a voladúries
vénen dins el sant palau;
ans que us facin ells l'albada
ja un chor d'àngels s'hi esmera:

Com pedrons de mitja via
a una alsina us eu posat
i a un bell roure que floria

tan bon punt hi haveu niat.
A cada un fa reposada
qui de veure'us té dalera.

Domineu de Vich la Plana,
descobriu el Pla de Bas;
d'ambdós pobles Sobirana,
allargueu-los un abraç;
vostra toca al vent inflada
apar llur galant senyera:

El marxisme no us perdona
a la cima d'est penyal,
del sagrat altà us destrona
amb un gest tot infernal,
i després us ha estimbada
daltabaix de la cinglera:

Ja tenim la nova imatge
que amb gran joia havem pujat
gent de tot poble i llinatge
presidida pel prelat.
Tingueu sempre ben fermada
d'aquell monstre l'urpa fera:

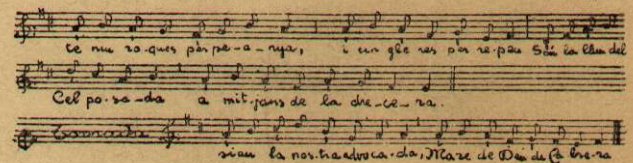
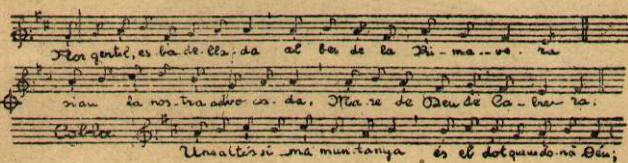
Dels que els goigs hem cantat ara,
siau sempre Estel del nord,
que us volem alabar, Mare,
en la vida i en la mort;
no'ns negueu una mirada
en aquella hora darrera:

Font de gràcies, regalada
en l'abrupta cordillera:
*siau la nostra advocada,
Mare de Déu de Cabrera.*

Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

OREMUS. Concede nos fámulos tuos, quae unum Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere: et gloriósa beátae Mariae semper Virginis intercessióne, a praesénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Christum Dóminum nóstrum. Amen.

Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Lletra del Dr. Fortià Solà,

Música del P. Abat Dom. Gregori M.ª Suñol.